

Zdeněk Zerzáň - Životopis

Pan Zdeněk Zerzáň se narodil za první republiky, 28. dubna 1937 ve Zlíně. Otec byl vrchní účetní hotelu a matka se starala o domácnost. V 7 letech, na konci války, spolu s matkou, otcem a mladší sestrou zažil ve Zlíně nálety amerických bombardérů. První nálet jen slyšeli, ale ten druhý, větší, letěl přes jejich dům. Ostatní utíkali do větších krytů, ale oni se stihli schovat jen do sklepa. Když bombardování skončilo, vylezli ze sklepa, a přes vyvrácená okna viděli zničený Zlín.

V 9 letech se s rodinou přestěhovali do Kout nad Desnou, tehdy německý Winkelsdorf. Tam byli svědky odsunů německého obyvatelstva, které tvořilo skoro celé Kouty.

Školu v Koutech navštěvoval do páté třídy. Poté dojížděl na měšťanku ve Velkých Losinách, kde chodil do modelářského kroužku. Tím vznikla jeho záliba v letectví, která se proměnila ve vášeň na celý život.

Na střední školu chtěl tedy na leteckou a byl přijat na vojenskou leteckou do

Prešova i do Pražských aerolinií, ale komunistické vedení okresu mu to nepovolilo. Všichni, kteří nechtěli do dolů, museli do dílen ČSD v Šumperku. Byl poslán do učiliště v Nymburku, kde se vyučil motorářem kolejových a motorových vozidel.

Po vyučení nastoupil na vojnu, kde se stal členem KSČ. Po návratu si konečně splnil sen a udělal si pilotní průkaz.

Roku 1967 se pak stal náčelníkem horské služby Jeseníky, jejímž členem byl od roku 1954. Při práci na Červenohorském sedle se seznámil se slavnou gymnastkou Věrou Čáslavskou, několikanásobnou olympijskou vítězkou.

V roce 1968 projevila Čáslavská nesouhlas s komunismem podepsáním 2000 slov, tak se ji pan Zerzáň rozhodl schovat ve svém pracovním bytě na Vřesové studánce před Státní tajnou bezpečností, aby se mohla účastnit olympiády v Mexiku.

Nějaký čas ukrýval i Evu Vavrečkovou, přítelkyni Jana Palacha, která po něm měla být třetí pochodní.

Za tyto aktivity a postoje vůči režimu byl v 70. letech ze strany vyloučen.

O pět let později mu zakázali létání, protože se báli, aby neemigroval jako jeho tři kolegové.

Ale nevzali mu jeho pracovní cestovní pas, takže stále mohl roku 1980 zorganizovat s přáteli z horské služby výpravu na Kilimandžáro.

Když se svými třemi kolegy přiletěli do Tanzánie, dočkali se milého přivítání a dostali přístup do všech národních parků bez omezení. Na samotný výstup jim nabízeli i nosiče, které ale odmítli. Po cestě na vrchol se kvůli náročnosti a bouři většina vzdala svých lyží. Jen pan Zerzáň s nimi vystoupil až na vrchol, tak se rozhodl Kilimandžáro prostě sjet. Tím se stal prvním člověkem na světě, který to dokázal.

Po příletu do ČR zažil velkou slávu.

O této výpravě dělal semináře a později napsal i knihu - S lyžemi na Kilimandžáro.

Dodnes se věnuje letectví a provozuje leteckou školu v Šumperku, v letech 1994 až 1998 byl místostarostou Šumperku, má 2 syny, dceru a vnoučata taky pokračující v jeho leteckých šlépějích.